

בְּבֵית-הַקֶּפֶה

הַיּוֹם חֵם, חֵם מְאֹד. טוֹב לְשִׁתּוֹת הַיּוֹם מִיַּץ-
תַּפּוּזִים קָר וְלֶאֱכֹל גְּלִידָה קְרָה. אֲנִי הוֹלֵךְ
בְּרַחוּב יָפוֹ וְאֲנִי רוֹאֶה אֶת גִּילָה הַמּוֹרָה
הוֹלֶכֶת בְּרַחוּב וְחֵם לָהּ, חֵם.

שְׁלוֹם, גִּילָה, לֵאמֹן, לֵאמֹן?
שְׁלוֹם, יוֹסֵף! אֲנִי בָּאָה מִבֵּית הַסֵּפֶר וְחֵם לִי
מְאֹד!

בּוֹאִי, גִּילָה, לְבֵית-הַקֶּפֶה, הֲנֵנּוּ פֹה! הַיּוֹם
חֵם מְאֹד. יֵשׁ שָׁם גְּלִידָה קְרָה וּמִיץ תַּפּוּזִים.

טוֹב! אֲבָל אֵינְךָ אֲנִי אוֹהֶבֶת מִיץ תַּפּוּזִים. יוֹסֵף – אוֹמְרַת גִּילָה לְיוֹסֵף –
אֲנִי רוֹצֶה גְּלִידָה וְתַפּוּזִים.

אֵיזוֹ גְּלִידָה אַתָּה רוֹצֶה – שׁוֹאֵל יוֹסֵף – גְּלִידָה לְבֵנָה אוֹ גְּלִידָה חוֹמָה
שֶׁל שׁוֹקוֹלָדָה?

אֲנִי רוֹצֶה גְּלִידָה לְבֵנָה. וּמָה אַתָּה רוֹצֶה לְשִׁתּוֹת אוֹ לֶאֱכֹל, יוֹסֵף?
אֲנִי רוֹצֶה לְשִׁתּוֹת מִיץ אֲשֶׁכּוֹלִיּוֹת וְגִלִידָה – עוֹנֶה יוֹסֵף – הֲנֵנּוּ פֹה בֵּית
הַקֶּפֶה!

הֵם יוֹשְׁבִים עַל יַד שְׁלַחַן אֶחָד בְּגֹן שֶׁל בֵּית-הַקֶּפֶה. בְּבֵית-הַקֶּפֶה עַל
יַד הַגֶּן הַגָּדוֹל הַרְבֵּה אֲנָשִׁים. בָּא מְלָצֵר וְשׁוֹאֵל:

מָה אַתֶּם רוֹצִים, בְּבִקְשָׁה?

תֵּן לִי גְּלִידָה עִם מִיץ אֲשֶׁכּוֹלִיּוֹת וְתֵן לָהּ גְּלִידָה בְּלִי מִיץ.

מָה הַתְּאָרִיךְ הַיּוֹם? – שׁוֹאֵל יוֹסֵף אֶת גִּילָה.

הַיּוֹם? הַיּוֹם עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם לַחֹדֶשׁ יוֹלִי וְהַיּוֹם, בְּדִיּוֹק הַיּוֹם, אֲנִי בַת
עֲשָׂרִים.

לְמֹזֶל וְלִבְרָכָה, גִּילָה!

תּוֹדָה, יוֹסֵף, תּוֹדָה!

תְּרִגִּיל

חָנָה נוֹתַנְתְּ לְמִשָּׁה לֶחֶם בְּרֶבֶה.

לְמִי נוֹתַנְתְּ חָנָה לֶחֶם בְּרֶבֶה?

דָּוִד נוֹתֵן לְדָן חֶלֶב.

לְמִי נוֹתֵן דָּוִד חֶלֶב?

אִמָּא נוֹתַנְתְּ לְאַבָּא קֶפֶה.

לְמִי נוֹתַנְתְּ אִמָּא קֶפֶה?

יוֹסֵף נוֹתֵן לְגִילָה גְּלִידָה.

לְמִי נוֹתֵן יוֹסֵף גְּלִידָה?

(אֲנִי) לִי - (אֶתָּה) לְךָ - (הוּא) לוֹ

(אֲנִי) לִי - (אֶתָּה) לְךָ - (הִיא) לָהּ

מִלָּא!

יֹרָם רוֹצֵה קֶפֶה. יֹרָם אוֹמֵר לְמַלְצָר: תֵּן _____ קֶפֶה!

גִּילָה רוֹצֵה גְּלִידָה. יֹרָם אוֹמֵר לְמַלְצָר: תֵּן _____ גְּלִידָה!

גַּד רוֹצֵה תֵּה. יֹרָם אוֹמֵר לְמַלְצָר: תֵּן _____ תֵּה!

גִּילָה אוֹמֶרֶת לְגַד: אֲנִי נוֹתַנְתְּ _____ אֶת הַמִּיץ הַחֵם.

גַּד אוֹמֵר לְגִילָה: אֲנִי נוֹתֵן _____ אֶת הַתֵּה הַקָּר.

הגברת והמלצר

חם לי מאד, המלצר, איפה המלצר?
אני המלצר. מה את מבקשת, הגברת?
אני מבקשת איזה דבר קר, קר מאד. חם לי, חם לי מאד.
יש חלב קר, יש קפה קר, יש תה קר.
לא, לא! אין אני שותה תה קר. יש לך תה חם?
כן, בבקשה. יש תה חם, יש חלב חם. מה הגברת מבקשת?
קפה חם... חלב קר? כן, תן לי, בבקשה, קפה חם בחלב קר...
בבקשה!

איזה קפה אתה נותן לי?

קפה קר בחלב חם.

חלב חם? אני אומרת לך קפה חם בחלב קר ואתה נותן לי קפה קר

בחלב חם. איזה סדר בבית-הקפה הזה?!

אין דבר, הגברת, אין דבר. אני נותן לך מה שאת רוצה. קפה חם

בחלב קר... בסדר? הנה!

הו, כמה חם לי... תודה!

תרגיל

יש לך מיץ אשכוליות?

אין לי מיץ אשכוליות.

אין מיץ בבית הקפה?

יש מיץ תפוזים. אתה רוצה?

שעור עשירי: איזה תאריך היום?

(זה) איזה? - זה!
 (פה) איפה? - פה!
 מה? כמה? - כמה?

איזה - איזו?

איזה לחם אתה רוצה? - שחור או לבן?
 קפה אתה רוצה? קפה שחור _____ קפה בקלב?
 ספר אתה קורא? אנגלי _____ צרפתי?
 איזו מחברת אתה רוצה? גדולה או קטנה?
 שפה אתה לומד? עברית _____ ספרדית?

תאריך

יום. 30 יום - ח'דש.

12 ח'דשים - שנה.

איזה תאריך היום?

היום עשרים ושנים (22) באפריל.

שם החדש העברי - איר.

מספר סדורי

זכר: ראשון, שני, שלישי, רביעי, חמישי, ששי, שביעי, שמיני, תשיעי, עשירי.

נקבה: ראשונה, שנייה, שלישית, רביעית, חמישית, ששית, שביעית, שמינית, תשיעית, עשירית.

שעור עשירי: אם אין אני לי, מי לי?

- או אָמַר לִי: כֵּן אוֹ לֹא? מָה אַתָּה רוֹצֶה? מִיץ אוֹ קָלֵב?
- אֵיזָה? אֵיזָה שְׁעוֹר אַתָּה לוֹמֵד עֲכָשׁוּ? אֵיזָה לָחֵם אַתָּה אוֹהֵב?
אֵיזָה מִיץ אַתָּה שׁוֹתֶה? אֵיזָה יוֹם הַיּוֹם?
- אֵיזוֹ? אֵיזוֹ תְמוֹנָה הִיא זֹאת? אֵיזוֹ אַרוּחָה הִיא הַטּוֹבָה?
אֵיזוֹ תְלַמֶּדָה חֲנָה, טוֹבָה אוֹ טוֹבָה מְאֹד?
- סֵדֵר בְּחֵדֵר אֵין סֵדֵר. לִפְנֵי פֶסַח אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים סֵדֵר בְּבֵית.
בְּפֶסַח אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים "סֵדֵר" - פֶּסַח.
- לִי מָה הַטּוֹב וּמָה הַנְּכוּן? "גַּם לִי וְגַם לָךְ" אוֹ "לֹא לִי וְלֹא לָךְ"?
תַּן-לִי וְתֵן גַּם לּוֹ! - "לִי-לָךְ-לוֹ".

רשימה 10

חום	גֵן	מִבְקָשׁ	מְלָצֵר
לִי	מִזְל	אֲשֻׁכּוֹלִית	בְּבִקְשָׁה
לָךְ	אֲחֵר	סֵדֵר	קָלֵב
לוֹ	קָר	חֵדֶשׁ	מִיץ
	חֵם	תְּאֲרִיךְ	תְּפוּז
	אוֹ	רוֹצֶה	גְּלִידָה
	גְּבֻרָת	תַּן-לִי	בְּסֵדֵר

שְׁעוֹר חֲזָרָה: דָּוֵד לּוֹמֵד דְּקָדוּק

דָּוֵד הוֹלֵךְ לְבֵית-קָפָה. בְּבֵית-הַקָּפָה יוֹשְׁבִים הַרְבֵּה אֲנָשִׁים, אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים. עַל-יַד שְׁלֶחַן יוֹשֵׁב אִישׁ, שׁוֹתָה תָּה וְקוֹרֵא בְּסֵפֶר עִבְרִי. עַל-יַד הַשְּׁלֶחַן כָּסָא אָחָד. דָּוֵד הוֹלֵךְ אֶל הַשְּׁלֶחַן וְאוֹמֵר אֶל הָאִישׁ: סְלִיחָה, אֲדוֹנָי! אֲנִי רוֹצֶה, לְשַׁבֵּת פֹּה.

אֲנִי רוֹצֶה, אֶתָּה רוֹצֶה, הוּא רוֹצֶה, אֲנַחְנוּ...

סְלִיחָה, אֲדוֹנָי! אֲנִי שׁוֹאֵל...

שׁוֹאֵל, שׁוֹאֵלְת, שׁוֹאֵלִים...

אֲדוֹנָי, אֲנִי מְדַבֵּר...

מְדַבֵּר, מְדַבֵּרְת, מְדַבְּרִים, מְדַבְּרוֹת.

מֵה-לָּךְ, אֲדוֹנָי?! אֶתָּה לֹא בְּסֵדֶר?

לֹא, לֹא! אֲנִי בְּסֵדֶר! אֲנִי רַק לּוֹמֵד דְּקָדוּק. אֶתָּה יוֹדֵעַ? אֲנִי לּוֹמֵד עֲכָשׁוּ עִבְרִית בְּאֶלְפִינִית, וְהַמּוֹרָה אוֹמֵר: כָּל הַרוֹצֶה לְדַעַת אֶת הַשְּׁפָה, לּוֹמֵד הַרְבֵּה, וְלוֹמֵד כָּל הַיּוֹם וּבְכָל שָׁעָה. וְאֲנִי רוֹצֶה לְדַעַת עִבְרִית - זֶה הַכֹּל...

תְּרַגֵּל

הִיא - נִקְבָּה

ת-
-

ה-
-

הִיא נוֹתֶנֶת	הוּא נוֹתֵן	הִיא עוֹשֶׂה	הוּא עוֹשֶׂה
אוֹהֶבֶת -	אוֹהֵב -	שׁוֹתָה -	שׁוֹתָה -
מְבַקֶּשֶׁת -	מְבַקֵּשׁ -	מִתְחִילָה -	מִתְחִיל -
מְצַלְצֶלֶת -	מְצַלְצֵל -	מְזַמֶּינָה -	מְזַמֵּין -

מי הוא? מי פה ברחוב? מי הוא התלמיד הטוב?

כל אחד אומר: עזרא ולא אחר!

הוא הולך ולומד, הוא יושב ולומד, הוא עומד ולומד, הוא עובד ולומד.

בבית לומד, ברחוב הוא לומד, גם בבקר לומד, גם בערב לומד.

הוא שואל בעברית ועונה בעברית, גם אוכל בעברית ושותה בעברית.

כל אחד יודע מי הוא התלמיד הטוב. כל אחד אומר: עזרא ולא אחר!

שְׁעוֹר עֲשִׂירִי: הַיְהוּדִים הֵם עַם

פֶּעַל – הוֹוֶה (הַיּוֹם, עֵבֶשׁוּ)

אֲנִי, אַתָּה, הוּא אוֹכֵל; עוֹבֵד, אוֹהֵב, גּוֹמֵר.
אֲנִי, אַתָּה, הִיא אוֹכֵלֶת, תִּתְּ, תִּתְּ, תִּתְּ.
אֲנַחְנוּ, אַתֶּם, הֵם אוֹכְלִים, יִמְ, יִמְ, יִמְ.
אֲנַחְנוּ, אַתָּן, הֵן אוֹכְלוֹת, וְתִ, וְתִ, וְתִ.
שׁוֹתָה, שׁוֹתֶה, שׁוֹתִים, שׁוֹתוֹת. – עוֹשֶׂה... עוֹנֶה...

תְּרַגֵּל

מְסַפְּרִים – אָמַר בְּמַלְּיָם!
15 תְּלַמֵּידִים, 16 תְּלַמֵּידוֹת, 12 חֲדָשִׁים, 14 מַחְבְּרוֹת, 13 שְׁעוּרִים,
11 תְּמוּנוֹת, 17 יְלָדוֹת, 16 תְּרַגֵּלִים, 19 יְלָדִים, 18 בְּרָכוֹת
19 שָׁנִים (שָׁנָה).

דְּקָדוּק

שְׁנִי, שְׁתִּי-
2 תְּלַמֵּידוֹת, 2 תְּלַמֵּידִים, 2 תְּפוּזִים, 2 אֲשַׁכּוּלִיּוֹת, 2 מְשַׁרְדִּים,
2 פְּקִידִים, 2 פְּקִידוֹת, 2 סְפָרִים, 2 מַחְבְּרוֹת.

מֵלֵא אֶת הָאוֹת הַחֲסֵרָה.

בְּאֶלְפֵן אֲנִי – וּמֵד. בְּשְׁעוֹר הַמּוֹרָה לֹא יוֹשֵׁב. הוּא – וּמֵד. בְּבֵית-
חֲרֻשֶׁת אֲנִי עוֹד. מְתִי אַתָּה מִתְחִיל וּמְתִי אַתָּה – וּמֵר? אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ
מָה הוּא – וּמֵר. זֹאת הָאֵם וְזֶה הָאָ. זֹאת הָאָחוֹת וְזֶה הָאָ. לָאָה
הִיא – לְרֵאוּבֵן, גֵּד וְאֲשֶׁר. – הַבְּנִים שֶׁל לָאָה. בְּחֵדֵר אֵין יְדֵר,
וְהוּא יוֹשֵׁב וְקוֹרֵא בִּפְסָר. בְּבִקָר הוּא –. הוּא לֹא פֹה וְלֹא –.
הַיּוֹם לֹא קָר, הַיּוֹם –. הַיְהוּדִים הֵם –.

יש לי - אין לי

יש לי ספר. יש לך ספר?
אין לי ספר.

אין לך ספר? אתה לומד בלי ספר.

יש לי חבר טוב. יש לו ספר ואנחנו לומדים ביחד.

רחל, יש לך חברה טובה? יש לה עתון?

יש לי עתון ואנחנו קוראות יחד בעתון באופן ובבית.

יש לך חברה טובה ויש לה חברה טובה.

כן, אנחנו חברות טובות.

יש לך סבא, דוד?

אין לי סבא, אבל יש לי סבתא טובה.

יש לך דוד בעיר, משה?

כן, יש לי שני דודים ושתי דודות.

